



Insulae Americanae in Oceano Septentrionali cum terris adjacentibus.

<https://hdl.handle.net/1874/430083>



INSVLÆ AMERICANÆ.

fulæ, Cancellariæ Regiæ Auditores, ærarii Præfetus, aliisque regii ministri commorantur. Moneta regia hic cuditur. Templum habet Cathedrale, cui præfidel Archiepiscopus, Suffraganeos habens Episcopum Conceptionis de la Vega, in hac Insula : S. Ioannis de Porto Rico, Cuba Insula, Venezuelæ; atque Abbatem Iamaicæ, monasteria aliquot, scholam Grammaticæ, Xenodochium & Castellum. Superiori seculo valde floruit navium appellentium frequentia, quæ tergora, cassiam fistulam saccarum, levum, omnis generis merces & commeatum, porcos & equos hinc avehebant in usum aliarum regionum, q[uo]d tunc reperiebantur; etiam aurum & argentum, quæ ex altis montibus, Las minas vejas dictis, copiose effodiebantur. Civitas hæc ab Anglis occupata fuit anno 1586, Duce Francisco Draco.

Reliqua hujus Insulae oppida sunt Salvaleon, Zeybo, Cotuy, Azva, Yaguana, Conception de la Vega, S. Igno de los Caballeros, Puerto de la Plata, & Monte Christo, quæ hodieque ab Hispanis incoluntur.

Hispaniolæ flumina celebriora sunt Ozama, Hayna, Nizao, Heyba, Yaguimo, Iaqui, à Christophoro Columbus in prima detectione Rio de Oro nuncupatum, Nicagagua, Beunicum, Coatenicu, Cibu, aliaeque. Qui plenam fluviorum hujus Insulae descriptionem desiderat, libros Oviedi legat.

Insula, quam Hispani primum Iuanam, deinde Ferdinandam dixerunt, Cuba notiori nomine audit. Ad Boream Floridæ continentem habet, ad occasum lato fatis freto à nova Hispania dividitur, ad Aufrum Racutana est Insula Iamaica. Terra magnam partem in vastos montes attollit, densæ ubique silvæ, cedri multæ proceritate & crassitie præstantes, ex quibus ingentes olim Capœ fiebant, quinquaginta & plurimum hominum capaces: aliae hic etiam arbores, Styracis feraces & Xaguæ. Vitium silvestrium ingens hic copia, quæ acidæ uvas ferunt, ex quibus vinum exprimitur acetosum. Hispani inde redeunt narrare solent se vidisse vineam 230 leucas in longitudinem diffusam, incredibilis enim earum numerus insulam occupat, quarum aliquot trunci adeo crassi sunt, ut viri medietatem aequant. Avium infinita pene multitudo, palumbium, turtrum, perdicum, quæ in aliis Americæ Insulis haud facile inveniuntur. Peculiaris huic Insulae avis est, quam Hispani Flamenco vocant, grui forma non absimilis, junioribus plumæ candidæ, ubi adoleverint, colorum elegansissimorum varietate distinguuntur. Innumeris hic etiam psittaci, saporis gratissimi dum juvenes sunt, ut & Bambiyæ, avium genus, & Yguana, serpentinæ. Cazabio haec Insula pro pane utuntur, cujus hic magnus proventus. Taurorum vero, & vaccarum ita hic abundantia, ut in eorum tergoribus præcipuum incolarum mercimonium quaestus, consitit: nec minor è sagina porcorum, quorum carnes in longas laciniæ disiectas ad solem indurant atque exsiccant, quibus naves Hispanicas à continente America remeantes pro commeatu potissimum utuntur. Nulla Insularum almonia tam copiosa abundat. Multum hic goffypiu nativi est, quod Indiani præparant & filant. Dives infuper haec Insula censemur metallis, plures enim annis auriferi sunt, quorum ii qui Xaguæ portum inuenti, aurum perfectissimi granula subministrant. Denique insula haec irrigua est & fertilis meliusque temperata fluunt, ari perfectissimi granula subministrant. Denique insula haec irrigua est & fertilis meliusque temperata quam Hispaniola. Indigenæ jamdudum ab Hispanis sunt deleti, ita ut à paucis magna haec Insula habitetur.

Oppida hic rara. Primum est S. Iacobi ad intimum gremium portus, inter maximos Novi Orbis facile primi, ubi naves sine anchoris & funibus tutæ sunt. Tribus ab urbe leucis ditissimæ æris fodina juxta montem sunt. Anno 1601 oppidum hoc à Centurione Clift occupatum est coactumque 10000 castellanos pendere. Navis tergoribus & vaccaro onerabantur. Baracoa oppidum alterum est, prope quod flumen Mares decurrit, in ipso ostio 6 aut 8 orgyas altum, interior 5. Portus est minorum navium capax, sed Trascia Co-roque expositus. Silvae vicinae laudatissimum ebenum ferunt, & lignum Brafillum, Bayamo vel San Salvador falubritate æteris Insulae oppidis anteferat. Puerto del Principe insignem ad latus Septentrionale habet portum. Haud prœcul hinc fontes bituminis sunt, quod picandi navibus inferunt sebo admitto. Oppidum aut vicus potius S. Spiritus est ad ripam annis Saas non nisi minoribus navigiis commodus. Multa hic tergora. In Aufrali Insulae plaga olim Trinitatis oppidum floruit. In hoc austri tractu quandam sita erat civitas S. Christophori de Habana, quæ nunc est ad Septentrionalem oram, ex adverso Floride. Civitas hæc non solum primæ omnium, quas Hispaniarum Rex in hac Insula possidet, sed totius infuper Americæ portus maxime memorabilis & munificissimus, ubi Gubernator & ministri regi degunt. Portus mire magnus & fidus, præcipue postquam Philippus II per Archistrategum suum Ioannem Texeda & Mathematicum Baptistam Antonelli eundem denuo muniri curavit. Omnes classes Americanæ huc se recipiunt, ut simil in Hispaniam redeant. Olim Puerto de Carenas vocabatur, ob commodam navium transvectionem. Fauces portus adeo sunt angustæ ut vix binas naves admittant, quamvis alveum ut minimum sex orgyram habeat. Angustia hæc paulatim lateribus sensim recedentibus in amplissimum sinum didicit. In ipso ostio duo sunt promontoria, totidem validissimis castellis munita, multique tormentis bellicis instructa. Ipsum quoque oppidum firmissima arce defenditur. Castellum in angulo Orientali octo habet propugnacula, turres quatuor, superius calce illitas, ut procul navigantibus apparent: infra acclige littus ejudem castri ad portus ingressum duæ, ut cum militibus loquuntur, sunt formæ planæ, machinis tormentariis instruætissimæ. Mensæ Maio plurimæ huc aduenient naves tergoribus onus: in Iunio à littore Iucatan, ligno Campechio, Couchenilla & linteis goffypinis: in Iulo ex Honduras, in fine ejusdem mensis classis Nova Hispania, & initio Augusti classis ex Terra Firma: que tamen ob varias rationes tempus mutant, quamvis non facile posse Kalendas Septembres huc cursum teneant. Alios Cubæ portus hic describere longum foret.

Cum Christophorus Columbus primum Iamaicam detexit, S. Iacobi Insulam appellavit, sed priori nomine notior est. Praeter cæteras coeli folique bonitatem excellit, maxima sui parte plana atque campestris, quæcumque ad vitam humanam necessaria sunt, lœta ubertate producit: equorum, taurorum, vaccarumque & porcorum benigna genitrix: ex Yuca Cassava conficitur (quo pro pane utuntur) tanta copia, ut hæc cæterarum Insularum horreum merito censi possit. Goffypium hic optimum & magna abundantia crevit, ex quo multas fustulas, multas Hamacas, five leños penfiles, conficiunt, quibus Indi utuntur. Magnus hic fructuum præstantissimum proventus. Qui ibi fuerunt, testantur amoenissimam & saluberrimam totius Americæ esse regionem. Hispanis tria ibidem sunt oppida, Sevilla primarium, Melilla & Orifian. Propter crebra vadorum brevia & cautes circumquaæ infidiosas multa vigilantis opus est eo navigantibus.

Minorum Insularum in vicinia Iamaicæ sitarum ingens & incertus est numerus: dividuntur plerumque in Lucayas & Canibales.

Lucayæ

INSVLÆ

AMERICANÆ,

IN

OCEANO SEPTENTRIONALI,

Ante sinum Mexicanum, & aliquot
Continentis regiones.



Ecta ante Sinum Mexicanum, & ubi America pars australis Septentrionali longo angusto traktu conneccitur, complures majores minoresque sunt Insulae. Præcipuae habentur Cuba, Hispaniola, Iamaica, & Porto Rico, quam incola & accolæ olim Boriken appellabant. Hanc Christophorus Columbus secunda sua navigatione, anno 1493 primum adiit & S. Ioannis Baptista nomini dedicavit. Distat ab Insula Hispaniola versus Ortum, quindecim aut sexdecim leucas five milliaria Hispanica. Patet quadraginta, aut quinque amplius in longitudine. Ortum atque occiduum inter, viginti autem in latitudine, quæ Meridiem & Septentrionem respicit. Ferax est omnium quæ Hispaniola exigit, Maizii insuper & Iucæ. Coeli temperies perjuncta totoque anno eadem, exceptis mensibus Decembri & Ianuarii. Non torretur nimis aestibus, sed multis imbris humectatur ab exitu Maii ad Septembrem. Mensæ Augufto & Septembri gravibus interdum procellis vexatur, quas Huracanes vocant. Pacua magnum accipiunt detrimentum ab arboribus Guajabis, quæ hic admodum frequens est omnemque feri planiciem occupat. Decem leucas ab oppido Portu Rico versus Euronotum mons altus affurgit, La Sierra del Loquillo Hispanis dictus, qui uno & continuo ductu per ipsum insulæ dorsum ab Oriente & Occidente ad mare & S. Germani opidum se extinguit. Inter viginti tres fluvios quæ ex hac Insula in mare excurrunt septem sunt majores, nimirum Bayamos, qui medio millari ab oppido Portu Rico fini maris miscet: Toa, Guiane, Arezibo, Guabiabo, Rio grande, & Luisa d'aqua, portus percommodus. In medio insulæ plures sunt torrentes, in quibus quondam aurum reperiuntur: diversæ etiam sunt aurifodinae, maxime ad Septentrionem, ut Oviedus affirmat, infuper argenti, stanni, plumbi, argenti vivi, lapidis Lazuri, quo pictores utuntur, & decem molæ ad præparandum saccarum, quas Hispani ingenios vocant. Præcipue hujus Insulae divitiae largus canarium saccari, cassia solutiæ, gingiberis optimi proventus, & tergorum taurinorum copia. Magna abundantia hic etiam crescent omnes fructus & herba Castilienses, exceptis olivis.

Civitas S. Ioannis de Portu Rico nomen habet ab insigni portu, quem divitem dicunt ob commodum situm, & fidam itationem navium contra tempestates. Sita est in parva Insula à majori distincta, ideoque aquas dulces & recentes non habet præterquam in cisternis, & ex fonte qui juxta mare in montibus arenosis oritur, media ab oppido leuca. Ex civitate ad insulam itur per viam silice stratum, quæ El puente de Aquillar vocatur. Casstellum in edito est, El morro empinatudo dicto, ad portus ingressum, angustis Oceani fauibus cinctum, novissimum operibus munatum. Tentavit hanc urbem Franciscus Dracus ultima sua expeditione, sed frustra. Anno 1597 postquam Comerlandia Comes Caracarum excursum in flumen civitatis Vlisisponensis impedivisset, huc vela direxit, opidumque cum multis propugnaculis occupavit, octoginta tormenta bellica & luculentam prædam avexit. Proposuerat castellum & civitatem munire milite praefidario, sed tantus copias invaserunt moribus, ut ultra quatuor millia expirarent, cogereturque Angliam repete. Anno denique 1625 Balduinus Henricides Generalis Societatis Indiae Occidentalis Praefetus, ringente licet castelli praefidio, inter fauicum angustias & tormentorum fulmina elutus oppidum superavit, & aliquamdiu retinuit.

Municipium S. Germani, olim nova Salamanca dicta, ex ruderibus Guadianæ constructum est: abest 30 leucas aut quinque amplius à Porto Rico, aliquoties à Gallis direptum est.

Tertium oppidulum hujus Insulae Arrezybo est, tringita circitet leucas à Porto Rico situm. Insula Hispanis dicta Hispaniola, Indians olim Aytí & Quisquea, ab Oriente in Occidentem 150 leucas longa est, ubi angustior, 30, ubi latissima 60 patet. Solo gaudet admodum fecundo, letissimumque pacuis, quo fit, ut incredili hic equorum, taurorum, vaccarum, porcorum, aiorumque animalium sit copia, quæ passim per campetræ silvasque vagantur incerti dominii & primo occupantis. Qui ea venantur tergorum tantum causa necant, carnes volucibus & canibus sub dio relinquentes, qui harum eflit ita multiplicantur & effrantur, ut inßar luporum animalibus non leve damnum inferant. Præcipue hujus Insulae merces sunt tergora. Superiori tempore insignes hic erant aurifodinae, ita ut quoquo anno liquefacerent quater centum & sexaginta mille Pesos. Anno 1530 inventa est dives argenti vena, diversæque fodinae ferri, quod cum Vafconenfi de bonitate contendit, abundat etiam cupro, verum operarum inopia jam negliguntur. Insula hæc adeo temperata est genii, folique tam fertili, ut feracissimi totius orbis regionibus conferri possit. Unde Hispani recte olim judicarunt Regique suggererunt, hanc opportunissimam esse, ut omnibus Indiae ditionibus contra aliarum gentium invasiones fuicurrat, modo sufficiente praefidio custodiatur, omnibusque clasium præfectis præcipiat tam in abitu quam reditu huc naves appellere: sed nihil tale haçenus mandatum.

Metropolis hujus insulæ omnium vicinarum S. Domingo, cum anno 1494 à Bartholomæo Columbo, jussu Christophori fratris, primum conderetur, novæ Isabellæ nomen tulit, Isabellæ veteris civibus eo traditum est: ædificata autem erat ad Oriente fluminis Ozama ripam, ubi commodus portus. Verum quum anno 1502 pleraque hujus urbis ædifica horrenda tempestas, & terræmotus subvertissent, Nicolaus de Obando, qui tum Insulae præserat, illam ad oppositam Occidentis ripam tralitulit. In ea præter Gubernatorem totius Insulae America.

D 3